זונה משוי לה חללה לא משוי לה חזר ובא עליה עשאה חללה אמר רב יהודה

אכהן גדול באלמנה לוקה שתים אחת

משום ילא יקח ואחת משום ילא יחלל

ולילקי נמי משום לא יחלל זרעו בשלא

גמר ביאתו מתיב רבא יאלמנה וגרושה

לוקה משום שני שמות מאי לאו שני שמות

ותו לא לא שני שמות על זה ושני שמות

על זה אי הכי אימא סיפא גרושה וחלוצה

אינו חייב אלא יעל אחת ה"ק אינו חייב

אלא על אחת ולעולם שני שמות וחלוצה

דרבנן והתניא[©] גרושה אין לי אלא גרושה

חלוצה מנין תלמוד לומר ואשה במדרבנן

וקרא אסמכתא בעלמא אמר אביי קידש

לוקה בעל לוקה קידש לוקה משום לא יקח בעל לוקה משום לא יחלל רבא "אמר

יבעל לוקה לא בעל אינו לוקה משום

דכתיב לא יקח ולא יחלל מה מעם לא

יקח משום לא יחלל יומודה אביי במחזיר

עד א מיי׳ פי״ז מהל׳ איסורי ביאה הלכה קכב: עה ב מיי שם הלכה ז סמג

שם טוש"ע אה"ע סי סעי׳ א:

שם ג מיי׳ שם הלכה ב ופט"ו עם ג נוויי שם הכלה כי ופעריץ הלכה ב: בירושין הלכה יב סמג גירושין הלכה יב סמג לאוין פב:

בא ה מיי׳ פט"ו מהל׳ איסורי ביאה הל' ב ופי"ז הלכה ג: בב ו מיי פי"א מהלי גירושין

הלכה יב סמג לאוין פב: פג ז מיי פי"ח מהלי איסורי ביאה הל' ג סמג לאוין קכא טוש"ע אה"ע סימן :סעיף ח

מוסת תוספות

א כדמשמע רפ״ה דירמוח (סח.). תוס' טוך. ב. ואע"ג דלגבי פסול בתו לא שייך ולגבי פטול בונו לא שיין למיפרך הכי היינו משום דמיירי במצרי ראשון שבעל מצרית ראשונה דאין ביאתו בעבירה ובלא עבירה היא נפסלת. וכו׳ וי״ל וכו׳. מר״כ.

תום' ר"י הזקן (המשך) ב בלא קדושין אע״פ שזה אס עליו ומוזהר ממנו ופסלה עליו ומוחה מכנו .כס... לכהונה אינו לוקה כי לא נתבארה האזהרה, וכתב כ״ג בגרושה וחללה זונה עם כהן . הדיוט אחד הוא. ע"כ עניז שכל מקום שזוכר שלוקה משוח לא יחלל מפרש ואומר משום לא יוולל מפוש ואומו כ"ג באלמנה. אמר רב יהודה אמר רב כ"ג באלמנה וכו". פי' אלמנה דוקא. ומותיב תלמודא ולילקי נמי משום לא יחלל זרעו, כלומר אמאי נקט אלמנה אפילו בגרושה לא יקח ומשום חלול זרעו, ומשני האי דנקט אלמנה ולא גמר ביאתו, אבל לעולם אם גמר ביאתו הרי חלל זרעו יאותביה רבא מהא מתני׳ דאלו הן הלוקין שדעת רבא דלא יחלל אינו לוקה אלא אלמנה שהיא כשרה ונתחללה כביאתו וזה הלאו הנות כלה בביאות ההיה הכאו באלמנה. ואותביה [מהא דתני אלמנה וגרושה לוקה משום שני שמות] מאי לאו שני שמות ותו לא, כלומר הצטרפות לאיסורן אלא כשם שלוקה משום אלמנה כך לוקה משום גרושה, אבל לעולם משום אלמנה לוקה שחים ומשום גרושה איוו שני שמות משום אלמנה ושני שמות משום גרושה ומכל וכל השוה אותן. ומותיב מגרושה** וחלוצה דלא תני אלא אחת. ומשני וכו'. נמצא כ"ג באלמנה לוקה שתים . באלמנה דוקא הוא. ודעת הוא אם גמר ביאתו. ובתר הכי אתיא פלוגתא דאכיי ורכא עמה פלוגתא אחריתי. אמר אביי קדש לוקה, כלומר קדש כ"ג אלמנה או הדיוט גרושה לוקה [משום] לא יקח, בעל אע״פ שלא קדש לוקה משום לא יחלל דס״ל לאביי כשטה דלעיל דלא יחלל זרעו דכתיב אף לכל איסורי כהונה. הלכד

ב"ב דרך ליקוחין אסרה תורה. פי׳ דלא יוכל בעלה הראשון לשוב לקחתה כתיב ה"ג בקונט׳ ול"ג דרך הויה אסרה תורה לפי דמהאי קרא דהויה מפיק לעיל דבעי ביאה להתחייב המחזיר גרושתו והשתא הויה מפיק מינה שאין חייב במחזיר גרושתו אלא

ח״כ קידש ושמא י״ל דנוכל לגרום דרך הויה חסרה תורה לפי דלעיל דריש ליה מלאשה דמשמע דרך של אישות דהיינו ביאה והכא דריש מלהיות דמשמע סויה שהן קידושיןא: ורבי יהודה גר נמי פוסל בביאתו ומייתי לה במה הצד. דחלל ומצרי ראשון וא"ת לר' יוסי אמאי מכשיר במתני׳ בת גר הוה לן למיפסל במה הלד שבהן דחלל ומלרי כמו רבי יהודה ול"ל דקסבר רבי יוסי אין זו הלד השוה למילף מינייהו פסול לבת גר שהרי בת חלל אינה פסולה לקהל ישראל ובת מלרי ראשון פסולה לבא בקהל ולא שייך למימר הנד השוה שבהן שאינן ברוב הקהל ובתו פסולה כיון שחין פסול בנות שוה ועוד דוחק הוא לומר ולפרש שאינן ברוב קהל היינו שבאחד מהם יש לד עבירה ובאחרת הוא פסול לבא בקהל דאין סברא

לומר כן דהא אינן שוין: [במה הצר בהאי דינא. קשיא לר"י לא שייך פסול ביאה גבי מלרי אלא בת ישראל דאי במלרית כבר היא פסולה ואיכא למיפרך מה להנד השוה שבהן שכן יש בהן לד עבירה כדלעיל כו"]ב: מ"י

גרושתו שאם °קידש ולא בעל שאינו לוקה יְלקחתה להיות לו לאשה אמר רחמנא והא ליכא יומודה רבא בכהן גדול באלמנה שאם בעל ולא קידש שלוקה ולא יחלל זרעו בעמיו אמר רחמנא והרי הוא חילל יושניהם מודים במחזיר גרושתו שאם בעל ולא קידש שאינו לוקה דרך °ליקוחין אסרה תורהº: רבי יהודה אומר בת גר זכר כבת חלל: תניא רבי יהודה אומר ״בת גר זכר כבת חלל זכר והדין נותן מה חלל שבא ממפה כשרה בתו פסולה גר שבא מטפה פסולה אינו דין שבתו פסולה מה לחלל שכן יצירתו בעבירה כהן גדול באלמנה יוכיח שאין יצירתו בעבירה בתו פסולה מה לכהן גדול באלמנה שכן ביאתו בעבירה חלל יוכיח וחזר הדין לא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן שאינן ברוב הקהל∘ אף אני אביא את הגר שאינו ברוב הקהל ובתו פסולה מה להצד השוה שבהן שכן יש בהם צד עבירה לא תימא כהן גדול באלמנה יוכיח אלא אימא מצרי ראשון יוכיח מה למצרי ראשון שכן אינו ראוי לבא בקהל חלל יוכיח וחזר הדין לא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן שאינן ברוב קהל ∞ובתו פסולה אף אני אביא את הגר שאינו ברוב קהל ובתו פסולה מה להצד השוה שבהן שכן פוסלים בביאתם ורבי יהודה גר נמי פוסל בביאתו ומייתי לה •במה הצד מהאי דינא: ר' אליעזר בן יעקב אומר יגר: יתניא רבי שמעון בן יוחי אומר יגיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד כשרה לכהונה שנאמר זוכל המף בנשים החיו לכם והלא פינחם היה עמהם יורבגן החיו לכם לעבדים ולשפחות יוכולן מקרא אחד דרשו אלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולות מזרע בית ישראל רבי יהודה סבר עד דאית כל זרע מישראל רבי אליעזר בן יעקב סבר מזרע ואפילו מקצת זרע רבי יוםי סבר מי שנזרעו בישראל רבי שמעון בן יוחי סבר מי שנורעו בתוליה בישראל אמר ליה רב נחמן ∞לרבא

האי זרעו אף בנו מחלל זרעו: ילירסו בעבירה. שנתעברה אמו באיסור אבל עובד כוכבים בעובדת כוכבים אין עיבורו באיסור: שכן ביאסו בעבירה. באלמנה זו לפיכך בת הנולדה מהן פסולה לכהונה שהרי יצירתה בעבירה תאמר בגר שנשא ישראלית שביאתו בהיתר: חלל יוכיח. שנשא ישראלית שאין ביאתו בעבירה: שאינן ברוב הקהל. שחלוקין משאר קהל שזה יצירתו בעבירה וזה ביאתו בעבירה: אף אני אביא גר שאינו ברוב קהל. שבא מטפה פסולה: מלרי ראשון. שנשא מלרית ראשונה שאין ילירתו בעבירה ולא ביאתו בעבירה ובמו פסולה דהא שניה היא ורחמנא אמר⁰ דור שלישי: שאינן ברוב קהל. שזה ילירתו בעבירה וזה אינו ראוי לבא בקהל וגר אינו ברוב קהל שבא מטפה פסולה: **פוסלין בביאסן**. את אשה מן הכהונה כדתניא לעיל בפירקין (דף עד:) בן ט' שנים ויום א' גר עמוני ומואבי כו׳ תאמר בגר שאינו פוסל בביאתו: מהאי דינא. מה חלל שבא מטפה כשרה פוסל גר שבא מטפה פסולה לכ״ש כו׳: רש״א כו׳. הרי ארבע מחלוקת בדבר. לר״י בת גר זכר פסולה ואפי" נשא ישראלית. לר״ אליעזר אי איכא זד אחד ישראל מכשיר ומיהו גר וגיורת בתו פסולה. ולר״ יוסי אפי׳ גר שנשא גיורת בתו כשרה ומיהו הורתה ולידתה בקדושה בעי. ור׳ שמעון אפי׳ גיורת עלמה מכשיר ובלבד שלא תהא ראויה לביאה בגיותה דתיפוק לה מכלל זונה: והרי פינחס היה ביניהם. בין היוצאים למלחמת מדין שנאמר להם המקרא הזה: כל זרע. כלומר כל עיקר הקרוי זרע היינו מן האב לאפוקי בת גר זכר: מקלם זרע. אפי׳ זרע כחוש כגון מן האם גר שנשא ישראלית: מי שנורעו בישראל. שתהא הורתה בקדושה: **מי שנזרעו בחוליה בישראל**. שלמחו וגמרו בחוליה משבאה לכלל ישראל דהיינו כשנעשית בת שלש גמרו בחוליה לביאה שאם תבעל מכאן ואילך אינן חוזרין אבל קודם שלש כל שעה הם חוזרין ולומחים ובאין® והכי דריש לקרא בחולות מזרע בית ישראל בחולי׳ שלה יהו מזרע גידולי יהודי:

אחת מהאסורות לוקה אף משום לא יחלל, ואם קדש ובעל לוקה שתים, והה״נ לממזרת ונתינה לישראל דלא כתיב בהו קיחה אלא לא יבא שלוקה עליהם אם בא על אחת מהן בלא קדושין. ורבא אמר קדש ובעל בין כ"ג באלמנה או הדיוט בגרושה לוקה, כ"ג שתים כדלעיל והדיוט אחת, לא בעל אינו לוקה לא כ"ג ולא הדיוט כלל. מה טעם קאמר, כלומר זה טעם לכל דברי רבא, וה"פ זה הלאו דלא יחלל אינו לוקה עליו אלא מאלמנה שבה נתייחד זה הלאו שהוא מחללה עתה בביאתו ואע"פ שזכר גרושה כאז וחללה זונה שהזכיר למעלה בפרשת כהז הדיוט. לא ליחד להם לאו על הביאה לחודה משום חלול הזרע בא. אלא אם היו טון ההירה הנו שהוכר לנכלה בש טה כהן היה לה אירה להם לא היה להבאה לה היה בשם היה ההוכם בא אאה לפרש סובם האיסור שלא יחלל ודער ואין להלקות על לאו זה שאינו אלא מב פרוש וטעם על האיסור. אבל מאלמנה אם בא עליה *נראה מזה דהיה גורט בדברי רבא קידש ובעל לוקה וע"ז פר"ש דלוקה שתים (ד"ו). **בכת": דבגרושה בפי' לא תני. זונה משוי לה. ללקות כהן הבא עליה עוד משום זונה שהרי נבעלה בעילת זנות מאסור לה: חללה לא משוי לה. ואין כהן שני הבא עליה לוקה משום חללה: חזר ובא עליה. הוא או כהן אחר עשאה חללה שהרי אסורה לו משום זונה שאינו נוהג אלא בכהונה: כ"ג באלמנה כו'. וה"ה

לכהן הדיוט בגרושה וחללה דהא מיגמר גמירי מהדדי מה כאן זרעו חולין אף אותה: ולילקי נמי. משום חילול זרעו: בשלה גמר ביחתו. דליכה חילול זרע גרושה: משום שני שמות. משום אלמנה ומשום גרושה: שני שמות על חלוצה לא דחלוצה לאו דאורייתא אלא דרבנן: קידש. כ"ג או כהן הדיוט אותה: בעל לוקה. בעל אחר קידושין אחת: ומודה אביי. אע"ג דמחייב לא יוכל לשוב לקחתה דהיינו אזהרה דבעי דאקידושין לחודייהו לא לקי: אבל רחמנא והרי חילל: ושניהם מודים במחזיר גרושתו. אע"פ שלדברי שניהם כהן בפסולה לו לוקה על ביאה בלא קידושין מודים הם בישראל המחזיר גרושתו משנישאת שאם בעל ולא קידש שאינו לוקה: ה"ג דרך ליקוחין אסרה סורה. על הביאה לא פרט לאו אלא על ידי ליקוחין דלא יוכל לשוב לקחתה כתיב: בתו פסולה. כדאמרן לעיל (דף עז.) מקיש זרעו לו מה הוא מחלל

להלן זרעו חולין הלכך בכהן הדיוט נמי איכא לא יחלל: לא יקח. משום קידושין ובביאה שלאחר קידושין הוא דקאמר לוקה שתים: משום לא יחלל. שחילל אבל היא נתחללה בהעראה כדתנן ביבמות (דף נג:) אחד המערה ואחד הגומר קנה ולא חילק בין ביאה לביאה: אלמנה וגרושה. בא על אלמנה שהיא זה כו'. ודחי שני שמות דהתני גרושה ואלמנה קאמר ומיהו על כל אחת לוקה שתים משום לא יקח ומשום לא יחלל: אלא על אחם. על שם גרושה הוא חייב על כל חיובים התלוים בה אבל על אחת מן הפסולות האמורות בענין: לא יקח. קידושין משמע שהן הקונים לוקה שתים לא בעל אינו לוקה אפי מלקות אקידושין באיסור כהונה הכא הוא דכל חד וחד לאו באנפי נפשיה ולא תלה הכתוב את זה בזה בפירוש אבל ישראל המחזיר גרושתו משנשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה אע"ג דכתיב שלא יקדשנה מודה הוא דאינו לוקה עד שיבעל דבהדיא תלה רחמנא קידושין בביאה: לקחסה להיום לו לאשה. דכיון דקיחה הוא קידושין להיות לו לאשה אישות של ביאה קאמר: ומודה רבח. אע"ג דבעי באיסור כהונה מרמי דוקא ביאה אחר קידושין הוא בעל ולא קידש. מודה הוא שהבעילה אינה תלויה בקידושין דלא יחלל אמר

 מכות יו., ב) [ל"ל משום מחס], ג) יבמום כד. ח"כ
ממון כד, ח"כ
ממור פרק א, ד) סוטה
מד. [ע"ש], ס) [בילקוט אימא
הויה וע" סוס" ד"ה מ"ט]
וכן גירסת החום" ביבמות מט: ב"ה סוטה נמי. ובריטב"א כאו. ו) [בכת"י נוסף: ושניהם מודיםבנושה את חלולתו שאם קידש ולא בעל שאינו לוקה דרך בנין בית אסרה תורה. וכ"ה בתוסי יכמות י ע"ב ד"ה החולך, יבמות י עיני. ע"ש], ז) ת"כ פ' אמור פרק ----ישור ה"ד ע שן, ז) ע כ פי ממור פוק ב תוספתא פ״ה דקידושין ה״ד יבמות עז., **ה**) [בכת״י נוסף: ובתו פסולהן. ע) ובכת"י: ובתן], י) [בכת"י ליתא "גר". וע" רש"ש], ל) יבמות ס: [לעיל עד:], (1) [עיין בר"ש בכורים פ"א מ"ה דגרים א"ר יוחנן] [וכ"ה בכח"י כאן], מ) [בכח"י נוסף: בר ילחק, ועי' רש"ש], (ג) [דברים כג, יע], ס) [עי' (גרה מה ע"א],

תורה אור השלם

 אַלְמֶנֶה וּגְרוּשָׁה וַחֲלֶלְה זֹנָה אֶת אֵלֶה לֹא יִקָּח כִּי אִם בְּתוּלָה מֵעַמְיו יִקַּח אִשְׁה:

.2 ולא יחלל זרעו בעמיו כי בּיִיְיְהָ מְקַדְּשׁוֹ: ויקרא כא טו 3. לא יובל בַּעְלָה הָראשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁלְחָה לְשוֹּב לְקַחְתָּה ָבְּשֶּׁר לְהִיוֹת לוֹ לְאִשְּׁה אַחֲרִי אֲשֶׁר הָטַמְּאָה כִּי תוֹעֵבָה הִוֹא לְפְנֵי יַ ולא תחטיא אַת האַרץ אֲשֶׁר יִיָּ אֱלֹהֶיףְ נַתֵּן לְךְּ נַחֲלָה: דברים כד ד ַבְּיָרְי... 4. וִכֹל הַטַּף בַּנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ מִשְׁבַּבֹ זְכְרֹ הַחֲיוּ לְכָם:

5. ואַלמַנָה וֹגְרוּשָׁה לֹא יִקְחוּ לְהֶם לְנֶשִׁים כִּי אָם בְּתוּלת מָזָרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהָאַלְמְנָה מָזָרַע בַּית יִשְׂרָאֵל וְהָאַלְמְנָה אַשר תִּהִיה אַלְמֶנָה מִכּהַן יחזקאל מד כב

גליון חש"ם

גמ' קידש ולא בעל שאינו לוקה. עיין יבמות דף י ע"ב תוס' ד"ה החולך: שם במה לנ"ב ע"ל מד"ה ולי ללו: . ע ט מו ט ומי ממו. גיורת פחותה מכת ג'. סנהדרין ד' סח ע"ב סח ע"ב מד"ה קטן:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת.

תום' ר"י הזקן

אלמנה שהיא גרושה גם כן. שני שמות. משום אלמנה שני שמות דקתני הוא אלמנה וגרושה, מיהו על אלמנה לוקה משום לא יקח ומשום לא תחלל, וכן בגרושה. אלא אחת. ס"ד לאו אחד והוא לאו דגרושה, דחלוצה דרבנן הוא. שתי שמות. משום לא יקח ומשום לא יחלל. וחלוצה יקה ומשום לא יחלל. החלוצה מדרבנן הוא. קושיא הוא. קדש לוקה. פר"ש קדש כהן גדול או הדיוט אחת מן הפסולות האמורות בהן. לא יקח. דלא יקח משמע לא יקדש. בעל. אף בלא קדושין לוקה משום לא יחלל. קדש ובעל לוקה*. פר"ש שתים אחת משום לא יקח ואחת משום לא יחלל. אינו לוקה. אפילו משום לא יקח. ומודה אביי. אף ע"ג דמחייב מלקות

הוא דכל לאו באפי נפשיה הוא ולא תלה זה בזה, אבל ישראל המחזיר גרושתו משנשאת לאחר, כתיב לא יוכל לשוב לקחתה להיות לו לאשה, וכיון דקיחה היינו קדושין, להיות לו לאשה היינו ביאה, אלמא תלה רחמנא קדושין בביאה. ומודה רבא. אף ע"ג דבאיסור כהונה בעי תרתי ביאה אחר קדושין, ה"מ דלא לקי אקדושין לחודייהו אבל אביאה בלא קדושין לקי. ונמשך בכל זה ר"ש אחר פירושו שפי" דלא יחלל אפילו אכהן הדיוט קאי. ושניהם מודים. בין אביי בין רבא באיסור מחזיר גרושתו משנשאת לאחר דבעל ולא קדש שאינו לוקה. דרך לקוחין אסרה תורה. כלומר על הביאה לא פרט לאו אלא ע"י לקוחין דלא יוכל לשוב לקחתה כתיב. ודעת הר"ם ז"ל לפמ"ש בקרושה פי"ז [ה"ד] וט"ו [ה"ב] ובספר המצות בקס"א ובקס"ב ראינו לוקה משום לא יחלל אלא כ"ג באלמנה מפני שהיא כשרה לכהונה ובזאת הבעילה חללה ופסלה לכהונה, אמנם כהן הדיוט אם בעל